

§. 1.

Quare utramq; hic facit paginam revelatio, ibi de seipso testatur DEUS, & quod sit, & quis sit, & qualis sit erga creaturas. Sic enim sacra memorat Scriptura, statim post extractam hanc cum omni apparatus rerum mundanarum machinam variâ manifestatione conditorem se patefecisse hominibus; utpote Protoplastis in Paradiso aliquoties, Noë ante & post diluvium, Abrahamo decies, Isaaco bis, Jacobo septies, Mofi & Prophetis sæpius, nec non aliis per visiones & diurnas & nocturnas in somno, nonnunquam sub specie ignis, ut Mofi in rubo ardente, (Exod. 3, 3.) itemq; universo Israelitarum populo in vertice montis Sinai, (Exod. 34, 1.) plerumq; tamen formâ humanâ, simul etiam sonô perceptibili cum iisdem colloquendo. Quæ tamen seu apparitiones, s. voces merè fuere commutatitæ, & per quandam *ὁμοφωνίαν* ad tempus factæ, non divinæ naturæ propriæ, cum alias in sese sit maneatque Spiritus simplicissimus, infinitus & planè in hac mortalitate invisibilis: DEUS non per substantiam suam, in quâ invisibilis & immutabilis, sed per creaturam sibi subjectam mortalium oculis apparuit, cum voluit, exponit Augustinus. Id quod ipse itidem haud obscure significavit, negando Mofi obnixius petenti verum faciei aspectum, (Exod. 33, 20. 22.) Et Christus, DEUM esse Spiritum, clarè asserit, (Joh. 4, 24.)

§. 2.

Insuper, esse DEUM, nulla non in codice Biblico clamat linea, unde etiam solidè demum Theologo est probanda ac premenda ejusdem scientia, nec tanquam è Philosophiâ, ceu inferioribus disciplinis, mediante habitû naturali parta, præsupponenda, & ulterius modò illustranda, quod falsò sibi aliisque nuper persuadere tentârunt Novatores Helmstadiensis.

§. 3.

Deinde esse unum essentiâ, trinum verò subsistentiâ, plus simplici vice passim non innuitur, sed inculcatur. Moses sanè articulatè vociferatur: *Audi Israel, Dominus tuus Jehovah, unus est,* (Devt. 6, 4.) similia habet Devt. 4, 35. nec non Jesaias c. 44, 16.

C

Pau-